

Diplomová práce Jany Balašové Trčkové

Téma: Muzikálový sbormistr jako interpretační poradce

Posudek oponenta

Autorka v hlavní části své práce podává ucelený historický přehled vývoje muzikálového žánru a správně formuluje důležité mezníky. V dané problematice prokazuje velké znalosti a rozhled hodný uznání.

Ve druhé části, věnované sbormistrovskému pohledu na přípravu muzikálového představení, se věnuje výhradně práci s dechem. To sice nijak nesnižuje význam této součásti přípravy aktérů muzikálového divadla, kteří musí zvládnout pohybovou (taneční), hereckou a pěveckou úlohu, ale zužuje problematiku jen na malou výseč ze širokého spektra sbormistrovské práce.

Autorce se, a to je moje hlavní výtky, nepodařilo zformulovat vazbu mezi historicko-teoretickými znalostmi sbormistra a z nich vyplývajícími možnostmi interpretačního přínosu při konkrétním nastudování muzikálu. Postrádám informace o charakteristických interpretačních prvcích jednotlivých období (např. i s odkazem na ukázkou na CD), o posunu interpretace rytmu oproti zápisu v notách, o záměrném míšení hlasových rejstříků, užívání glissanda, tradičních územních interpretačních či jazykových posunech Amerika vs. Evropa apod. - tedy nějaké praktické rady, ze kterých by sbormistr pochopil zákonitosti a podle kterých by byl schopen žánrově čistě připravit sbor. V tomto pohledu práce nesplňuje vytyčený cíl !

Práce je, předpokládám nepravoplánovou, ale bohužel v mnoha případech spravedlivou obžalobou opery, žánru, který má sice odlišné zákonitosti, ale v základním principu tlumočení děje a líčení psychologického vývoje jednotlivých postav má s muzikálem stejné poslání. Právě slabá herecká či pohybová akce a primární zaměření na hudebně-pěvecké ztvárnění rolí většinou oslabuje dramatickosti děje, což logicky ústí ve stále nižší popularitu opery, přestože jsou operní libreta objektivně na vyšší literární úrovni.

V současné době si ani muzikálovou scénu nedovedeme představit bez vyškolených profesionálů v oborech zpěv, herectví, pohyb. Už ani zde není možná původní a často vyzdvihovaná spontaneita neškolených hlasů; i sborové choreografie také nejsou dílem náhody, ale těžce nadřazeným synchronním cvičením – tím směřuji k myšlence, že i muzikál užívá určitou schematičnost; pravdou zůstává, že pohyb na muzikálovém jevišti je daleko dynamičtější.

Diplomová práce splňuje technické i rozsahové požadavky. Je doplněna zvukovým CD s ukázkami muzikálových písní ze sedmi rozličných období. Je však škoda, že autorka na tyto příklady nepoukazuje odkazy nikde v textu, protože příloha tak vyznívá samoučelně. Text je formulován čtivě, autorka občas používá květnatá rčení (str. 10, 13). Pozor na kumulaci stylistických chyb na str. 56 a na chyby v interpunkci (str. 11, 13, 36, 43, 45, 48). Správné označení

obyvatele Irska je Ir, ne Irčan (str. 11, 13). Původ music-hallu je z Anglie (str. 11) nebo z Francie (str. 15)?

Vzhledem k velmi pečlivě a fundovaně zpracované historické části práce navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

MgA. Marek Valášek, Ph.D.

V Praze 27. srpna 2011